BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 127 0 K 081239 26 Kž
Tuzla, 08.09.2026. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Merside Sušić kao predsjednice vijeća te Samira Jusičića i Merime Gutić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Jasne Banović kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog E.A., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, protiv presude Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 081239 24 K od 16.09.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.09.2026. godine u prisutnosti tužiteljice Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Merise Softić, optuženog E.A. i njegovog branioca, advokata Ive Antića iz Tuzle, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona odbija se kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 081239 24 K od 16.09.2025. godine potvrđuje.

O B R A Z L O Ž E NJ E

Presudom Općinskog suda u Banovićima broj 127 0 K 081239 24 K od 16.09.2025. godine optuženi E.A. je na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu ZKP FBiH) oslobođen od optužbe da je učinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH).

Istom presudom je na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH određeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona (u daljem tekstu kantonalni tužilac), zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa prijedlogom da se žalba uvaži, presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Branilac optuženog E.A., advokat Ivo Antić iz Tuzle (u daljem tekstu branilac optuženog), je u odgovoru na žalbu predložio da se žalba kantonalnog tužioca odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, održanoj u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, kantonalna tužiteljica Merisa Softić je navela da tužilaštvo u cijelosti ostaje kod žalbe od 23.12.2025. godine i svih razloga navedenih u žalbi, a branilac optuženog, advokat Ivo Antić iz Tuzle, je na sjednici vijeća naveo da ostaje kod pismenog odgovora na žalbu i predložio da se žalba tužitelja odbije kao neosnovana, a optuženi se saglasio sa navodima branioca.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 321. ZKP FBiH, u granicama žalbenih navoda kantonalnog tužioca i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, a cijenio je i navode branioca optuženog date u odgovoru na žalbu, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kantonalni tužilac je u žalbi naveo da, kada se navodi svjedokinje A.V. dovedu u vezu sa ostalim dokazima, a naročito nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke prof. dr. Zdenka Cihlarža, onda se može izvesti samo jedan zaključak, a to je da optuženi kritične prilike počinio krivično djelo koje mu se i stavlja na teret. Smatra da je za dokazivanje sasvim dovoljan i samo iskaz svjedokinje A.V., posebno u situaciji kada je ista svjedočila sasvim uvjerljivo, dosljedno, slijedom čega se njen iskaz ima cijeniti vjerodostojnim, naročito kada je u okviru iskaza posebno ukazala na uočene posljedice kod djeteta, kao i jasno iskazala svoj osjećaj prema djelu, odnosno potpuno drugačije ponašanje optuženog nakon kritičnog događaja, odnosno počinjenja djela, jer je svjedokinja u svom iskazu navela da je sa optuženim nakon prijavljenog događaja imala korektan odnos. Pogrešno i nepotpuno sud zaključuje da se samo na iskazu svjedokinje A.V. i u odsustvu bilo kojih drugih dokaza u vezi kojih bi se njen iskaz mogao cijeniti ne može sa potpunom sigurnošću tvrditi da je optuženi kritične prilike počinio krivično djelo. Također, u ovom kontekstu sud nije cijenio niti iskaze drugih svjedoka optužbe, posebno iskaze ovlaštenih službenih osoba, te nalaz i mišljenje vještaka, kao i druge materijalne dokaze, na način kako je to ukazano žalbom. Napominje da je ustaljeno stajalište sudske prakse da se osuđujuća presuda može zasnovati i na iskazu samo jednog svjedoka, pri čemu je bitno da je taj iskaz vjerodostojan, odnosno zakonit, dosljedan i uvjerljiv, tako da nema kontradiktornosti u ključnim dijelovima, te da ničim nije doveden u ozbiljnu sumnju.

Žalba kantonalnog tužioca nije osnovana.

Tačni su žalbeni navodi kantonalnog tužioca da se presuda može zasnovati i na iskazu samo jednog svjedoka, pri čemu je bitno da je taj iskaz vjerodostojan, odnosno zakonit, dosljedan i uvjerljiv, ali u konkretnom slučaju ta jedina svjedokinja A.V. nije bila očevidac događaja koji se optuženom stavlja na teret tj. da je zatvorenom šakom udario u predjelu glave svog mldb. sina Mldb.1 dok je boravio kod njega, već joj je prema njenom iskazu tako rekao mldb. sin, ali ono što dovodi u sumnju iskaz svjedokinje u tom dijelu su njeni navodi da "danas kada ga pitate šta se desilo, on će vam odgovoriti babo se igrao sa mnom i tako da su nastale te modrice", što ne daje pouzdan zaključak o krivnji optuženog.

Kada su u pitanju verbalne prijetnje prema svjedokinji A.V. koje se optuženom predmetnom optužnicom stavljaju na teret, bitno je istaći iskaz svjedoka S.P., koji je tada bio zaposlen u policijskoj stanici Banovići i pred kojim su navodne prijetnje izrečene, a koji je u svom iskazu naveo da bi, da je primijetio ili osjetio da je bila riječ o bilo kakvoj ozbiljnoj prijetnji, kao policijski službenik lišio slobode E.A., te da u postupanju E.A. nisu prepoznali ni obilježje prekršaja.

Optuženom se optužnicom stavlja na teret i da je sa svog mobilnog telefona broj ... na broj mobilnog telefona ... koji koristi A.V., više puta A.V. pozivao i upućivao joj poruke sadržaja: "ubit ću te", "upucaću te iz pištolja", "ispaliću ti metak u čelo", "ako šta bude djetetu pobiću vas sve", ali se optužnica i u ovom dijelu temelji samo na iskazu svjedokinje A.V., a da nije izvršeno vještačenje njenog mobilnog telefona, što bi po mišljenju ovog vijeća bio jedini objektivni dokaz ovakvih navoda oštećene, koji bi u takvom slučaju bili lako provjerljivi, pa kako to nije učinjeno zaključak o krivnji optuženog ni u ovom dijelu nije mogao biti potvrđen van svake razumne sumnje.

S tim u vezi, odredbom člana 3. stav 2. ZKP FBiH je propisano da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog (princip in dubio pro reo), pa taj princip podrazumijeva obavezu suda da izvrši savjesnu ocjenu svakog dokaza pojedinačno i u međusobnoj vezi sa ostalim dokazima i da izvrši ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, te da na osnovu takve ocjene izvede zaključak o dokazanosti ili nedokazanosti određenih odlučnih činjenica. Tek u slučaju ako i dalje postoji sumnja u pogledu postojanja odlučnih činjenica koje čine obilježja krivičnog djela i o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, tu sumnju sud mora da riješi presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Sud će u sumnji u dokazanost neke činjenice uvijek gledati na interese optuženog, te će postojanje, odnosno nepostojanje te činjenice cijeniti prema tome šta je povoljnije za optuženu osobu. Drugim riječima, ako sud ostane u sumnji u pogledu važnih činjenica na čije postojanje pravna norma veže posljedice na štetu optuženog (npr. donošenje osuđujuće presude), uzet će da je u konkretnom slučaju sa sigurnošću utvrdio da ta pravno relevantna činjenica ne postoji, dakle sud ide in favorem optuženog. Rezultat ovakvog nalaza je donošenje oslobađajuće presude iz razloga da nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje.

Dakle, kako je već navedeno, pravilo in dubio pro reo određuje da sud sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva rješava presudom na način koji je povoljniji za optuženog. Zakonska odredba o rješavanju činjenica u korist optuženog obuhvata kako činjenice koje čine obilježja krivičnog djela, tako i činjenice koje se odnose na primjenu krivičnog zakonodavstva. Naglašava se da je riječ o odlučnim (ili pravno relevantnim, bitnim) činjenicama, pri čemu su činjenice koje čine obilježja krivičnog djela podloga za primjenu krivičnog zakonodavstva (jer se odnose na obilježja krivičnog djela propisana zakonom), dok su činjenice koje se odnose na primjenu krivičnog zakonodavstva upućene isključivo na primjenu neke odredbe krivičnog zakonodavstva (npr. činjenice koje se odnose na rješavanje pitanja protivpravnosti, utvrđivanja krivnje, kažnjivosti, amnestije, ili teritorijalnog, vremenskog, te personalnog važenja krivičnog zakonodavstva).

Shodno ovom načelu, sud će donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je dokazana nevinost optuženog, već i onda kad nije dokazana krivnja optuženog. Dakle, svaka sumnja u postojanje neke pravno relevantne činjenice mora se odraziti u korist optuženog. Zbog svega navedenog, činjenice koje su in peius optuženog moraju se utvrditi sa sigurnošću, dakle sud ne može sumnjati u njihovo postojanje. U tom smislu, zakonodavac obavezuje sud da savjesno ocijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i da na osnovu takve ocjene izvede zaključak je li neka činjenica

dokazana. Načelo in dubio pro reo je izraz pogodovanja optuženog i u sebi sadrži dva pravila. Prvo pravilo se odnosi na činjenice koje idu na štetu (in peius) optuženog. Ove činjenice moraju biti utvrđene sa potpunom sigurnošću. Ako postoji sumnja u odnosu na te činjenice, one se ne mogu uzeti kao utvrđene, tj. smatraju se neutvrđenim. Drugo pravilo se veže uz činjenice koje idu u korist optuženog (in favorem). Te se činjenice uzimaju za utvrđene čak i onda ako su samo vjerovatne, tj. ako se sumnja u njihovo postojanje, pa čak i onda ako je postojanje činjenica na štetu optuženog vjerovatnije.

Stoga u konkretnom slučaju upravo dolazi do primjene navedenog principa in dubio pro reo iz člana 3. stav 2. ZKP FBiH, što je u skladu i sa članom 6. stav 2. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama te praksom Evropskog suda u Strasbourgu, u čijim odlukama je utvrđeno da svaka situacija u kojoj se javlja i najmanja sumnja u vezi sa dokazima mora ići u prilog optuženog, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužioca presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer nasuprot žalbenim navodima kantonalnog tužioca, ovaj sud prihvata navode pobijane presude da na osnovu provedenih dokaza nije van svake razumne sumnje dokazano da je optuženi E.A. učinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret, na način da je u vremenskom periodu od mjeseca januara 2021. godine do dana 05.10.2021. godine, u B., u ulici ... i na drugim njemu poznatim adresama, iako svjestan da nasiljem, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoje bivše supruge A.V. i mldb sina Mldb.1, rođenog rođen ... godine, sa kojima ne živi u zajedničkom domaćinstvu, a što je i htio, pa nakon što je i u ranijem periodu, pa i za vrijeme trajanja bračne zajednice bivšu suprugu A.V. fizički i psihički maltretirao, te istoj od mjeseca marta 2020. godine do januara 2021. godine, dok je bila zaposlena u ... dolazio na radno mjesto i upućivao razne prijetnje da će je upucati, čekao je ispred tržnog centra u kojem se nalazio ... u kojem je radila i pratio gdje se kreće, da bi od januara 2021. godine do 14.09.2021. godine, sa svog mobilnog telefona broja ... na broj mobilnog telefona ... koji koristi A.V., više puta A.V. pozivao i upućivao joj poruke sadržaja: "ubit ću te", "upucaću te iz pištolja", "ispaliću ti metak u čelo", "ako šta bude djetetu pobiću vas sve", a tačno neutvrđenog dana, u vremenskom periodu od 02.10.2021. godine do 03.10.2021. godine, u tačno neutvrđenom vremenu, u Ž., u ulici ..., dok je njegov sin mldb Mldb1. boravio kod njega, istog zatvorenom šakom udario u predjelu glave, na koji način je Mldb.1 zadobio lake tjelesne povrede u vidu krvnog podliva kože zaušnog predjela glave, te dana 05.10.2021. godine, oko 14,00 sati, u B., kada je u njegovu neposrednu blizinu došla njegova bivša supruga A.V. sa Mldb.1, dok su se pored njih nalazili i sa njima obavljali razgovor ovlaštene službene osobe PU Banovići OKP E.S. i S.P., istoj rekao "za ovo što radiš vrijedi da te ubijem", na koji način je ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje svoje bivše supruge A.V. i svog mldb. sina Mldb1., čime bi počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud cijenio izvedene dokaze, te je na osnovu takve ocjene izveo pravilne zaključke o relevantnim činjenicama za predmetno djelo, za što je dao valjane razloge, pa i o odlučnoj činjenici koja se odnosi na nedostatak dokaza koji nesumnjivo upućuju na krivnju optuženog, pa se neosnovano žalbom kantonalnog tužioca prigovara da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, jer iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je sve izvedene dokaze prvostepeni sud cijenio savjesno u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je nakon ocjene svakog dokaza pojedinačno i dovođenja dokaza u međusobnu vezu, pravilno utvrdio činjenično stanje, te pravilno zaključio da nije van svake razumne

sumnje dokazano da je optuženi učinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 4. u vezi sa stavom 2. i stavom 1. KZ FBiH koje mu se optužnicom stavlja na teret.

U obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je dao razloge na kojima je zasnovao presudu kojom je optuženog oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje je optužen, te činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud žalbenim prigovorima kantonalnog tužioca nije dovedeno u sumnju, zbog čega ga je i ovaj sud prihvatio kao pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu kantonalnog tužioca odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Jasna Banović,s.r.

Predsjednica vijeća
Mersida Sušić,s.r.